

Upozorňujeme, že výchozí [let](#) verze této stránky byla v nedávné době aktualizována. Na překladu do jazyka, ve kterém se vám stránka právě zobrazuje, zatím pracujeme.

K dispozici jsou již tyto aktualizované překlady

Swipe to change

Dokazování prostřednictvím videokonference

Estonsko

1 Je možné provést dokazování pomocí videokonference buď za účasti soudu dožadujícího členského státu, nebo přímo soudem tohoto členského státu? Pokud ano, jaké jsou příslušné vnitrostátní postupy nebo právní předpisy, které se použijí?

Ano, dokazování je možné provádět prostřednictvím videokonference. Čl. 10 odst. 4 nařízení Rady (ES) č. 1206/2001 o spolupráci soudů členských států při dokazování v občanských nebo obchodních věcech stanoví právo vyžádat si použití videokonference. Videokonference může být rovněž využita pro účely dokazování ve smyslu článku 17 nařízení; ústřední orgán nebo příslušný orgán je povinen podpořit využívání komunikačních technologií, jako je videokonference a telekonference. Estonské soudy disponují vybavením nezbytným pro videokonference. Podle § 15 odst. 6 občanského soudního řádu (dostupný online [zde](#)) se ustanovení tohoto zákona použijí i při poskytování pomoci spočívající v provedení dokazování v Estonsku na žádost soudu členského státu Evropské unie, ledaže nařízení Rady (ES) 1206/2001 o spolupráci soudů členských států při provádění důkazů v občanských a obchodních věcech stanoví jinak. Podle ustanovení § 15 odst. 5 uvedeného zákona, nestanoví-li zákon či mezinárodní smlouva jinak, poskytne estonský soud na žádost zahraničního soudu procesní pomoc ve formě provedení procesních úkonů, a to za předpokladu, že daný procesní úkon podle estonského práva spadá do působnosti estonských soudů a zákon jej nezakazuje. Procesní úkon lze vykonat i v souladu s právem cizího státu, je-li to nezbytné z hlediska vedení řízení v cizím státě a nejsou-li tím dotčeny zájmy účastníků řízení. Soudní jednání konaná v podobě procesních konferencí jsou upravena v § 350 zákona. Na videokonference ve smyslu nařízení 1206/2001 se neuplatní žádná zvláštní ustanovení či omezení, a to ani na procesní konferenci uskutečněnou přímo dožadujícím soudem jiného členského státu ve smyslu článku 17 nařízení.

2 Existují nějaká omezení, pokud jde o kategorie osob, jež mohou být vyslechnuty prostřednictvím videokonference – lze tímto způsobem například vyslechnout pouze svědky, nebo také jiné osoby, jako jsou znalci či strany?

V souladu s § 350 odst. 1 občanského soudního řádu může účastník soudního jednání ve formě procesní konference provádět procesní úkony bezprostředně, tedy může učinit prohlášení pod přísahou, anebo prohlášení bez přísahy v řízení zahájeném na návrh; ustanovení § 350 odst. 2 stanoví, že v rámci jednání ve formě procesní konference může být vyslechnut i svědek či znalec.

Účastník řízení tedy může učinit prohlášení pod přísahou, anebo v řízení zahájeném na návrh prohlášení bez přísahy prostřednictvím konference, a svědek či znalec může být vyslechnut prostřednictvím konference.

3 Existují nějaká omezení, pokud jde o druh důkazů, které lze zajistit prostřednictvím videokonference?

Viz odpověď na předchozí otázku.

4 Existují nějaká omezení s ohledem na místo, kde by měla být daná osoba vyslechnuta prostřednictvím videokonference – tj. musí se výslech uskutečnit u soudu?

Podle ustanovení § 350 odst. 1 občanského soudního řádu může soud zorganizovat jednání ve formě procesní konference takovým způsobem, že účastníkovi řízení nebo jeho zástupci či poradci je umožněno nacházet se v době konání soudního jednání na jiném místě a vykonávat procesní úkony bezprostředně z tohoto místa.

Jinými slovy, soud může procesní konferenci zorganizovat takovým způsobem, že dotčená osoba nemusí být u soudu během výslechu přítomna.

5 Je povoleno zaznamenávat výsledky prostřednictvím videokonference, a pokud ano, je k dispozici příslušné zařízení?

Ano, je dovoleno pořizovat záznam jednání soudu. Záznam se pořizuje v souladu s postupem upraveným v § 52 nebo 42 občanského soudního řádu. Zařízení pro záznam, kterými soudy disponují, umožňují pořizování zvukového záznamu z jednání vedeného na dálku podle § 52; soudy nicméně nejsou vybaveny prostředky pro ukládání, zpracování a archivaci těchto záznamů. V praxi tedy záznam z jednání vedených na dálku pořizován není.

6 V jakém jazyce by se měl výslech uskutečnit: a) v případě žádostí podle článků 10 až 12 a b) v případě přímého dokazování podle článku 17?

Ustanovení § 32 odst. 1 občanského soudního řádu stanoví, že jazykem soudního řízení je estonština. Podle § 32 odst. 2 občanského soudního řádu jsou zápis z jednání soudu a ostatní procesní úkony vypracovány v estonštině. Soud může svědectví či prohlášení učiněné před soudem v cizím jazyce do zápisu zaznamenat rovněž v tom jazyce, ve kterém bylo učiněno, a to vedle překladu do estonštiny, je-li to nezbytné pro přesnou prezentaci svědectví či prohlášení. Estonský občanský soudní řád neobsahuje zvláštní ustanovení týkající se jazykového režimu poskytování svědecké výpovědi či prohlášení na žádost soudu jiného členského státu ve smyslu nařízení Rady (ES) č. 1206/2001 o spolupráci soudů členských států při dokazování v občanských nebo obchodních věcech, ani jazykového režimu dokazování ve smyslu článku 17 nařízení.

7 Jsou-li nutní tlumočníci, kdo odpovídá za jejich zajištění u obou druhů výslechů a kde by se měli nacházet?

Ustanovení § 34 odst. 1 občanského soudního řádu stanoví, že není-li účastník řízení zvláště v estonštině a není-li v řízení zastoupen, soud na žádost dotčeného účastníka či z vlastního podnětu přizve tlumočníka či překladatele. Tlumočník či překladatel nemusí být do jednání zapojen, jestliže jsou prohlášení účastníka řízení soudu a ostatním účastníkům řízení srozumitelná. Jestliže soud účast tlumočníka či překladatele nemůže bezprostředně zajistit, vydá rozhodnutí, jímž účastníkovi řízení, který pomoc tlumočníka či překladatele potřebuje, uloží, aby si tlumočníka, překladatele či zástupce zvláště v estonštině ve stanovené časové lhůtě zajistil sám (§ 34 odst. 2 zákona). Estonský občanský soudní řád neobsahuje žádná ustanovení obsahující požadavky na místo, kde se tlumočník či překladatel při provádění dokazování ve smyslu nařízení musí nacházet.

8 Jaký postup se vztahuje na opatření týkající se výslechu a informování osoby, jež má být vyslechnuta, o době a místě konání výslechu? S jakou dobou je nutno počítat při plánování data výslechu, aby byla dotčená osoba vyzooměna s dostatečným předstihem?

Ustanovení § 343 odst. 1 občanského soudního řádu stanoví, že soud účastníkům řízení a jiným osobám pozvaným na jednání oznamuje čas a místo jednání prostřednictvím předvolání. Ustanovení § 343 odst. 2 stanoví, že doba mezi doručením předvolání a konáním soudního jednání musí činit nejméně deset dní. Tato lhůta může být zkrácena, jestliže s tím strany vysloví souhlas.

9 S jakými náklady je spojeno používání videokonferencí a jak by měly být uhrazeny?

Náklady spojené s prováděním dokazování podle nařízení č. 1206/2001 jsou uvedeny v článku 18 tohoto nařízení. Ustanovení § 15 odst. 4 občanského soudního řádu stanoví, že dožadující soud nehradí náklady procesního úkonu. Soud, který procesní úkon provádí, informuje dožadující soud o nákladech na jeho provedení, přičemž tyto náklady se považují za výdaje související s projednávanou věcí. Jakožto náklady z hlediska řízení zásadní se náklady na provedení dokazování hradí v souladu s § 148 odst. 1 soudního řádu, podle kterého je účastník, který podal návrh, s nímž jsou náklady spojeny, povinen uhradit z hlediska řízení zásadní náklady předem, a to v rozsahu stanoveném soudem. Jestliže návrh učiní obě strany nebo jestliže je předvolán svědek nebo znalec, popřípadě je-li prováděno ohledání na místě z podnětu soudu, náklady se mezi strany řízení dělí rovným dílem. Vzhledem k tomu, že soudy disponují zařízením pro pořádání videokonferencí, s jejich použitím nejsou spojeny žádné náklady.

10 Existují nějaké požadavky, pokud jde o zajištění toho, aby byla osoba, která je vyslýchána přímo dožadujícím soudem, informována, že se výslech uskutečňuje na základě dobrovolnosti?

Čl. 17 odst. 2 nařízení stanoví povinnost informovat dotčené osoby, že podrobení se přímému výslechu ze strany dožadujícího soudu je dobrovolné.

11 Jaký je postup ověřování totožnosti osoby, která má být vyslechnuta?

Podle ustanovení § 347 odst. 2/1 občanského soudního řádu soud na začátku jednání zjistí, které z předvolaných osob jsou přítomny, a ověří jejich totožnost. Občanský soudní řád neobsahuje zvláštní ustanovení ohledně způsobu ověření totožnosti v rámci soudního jednání. Soud je povinen ověřit totožnost předvolaných osob. To provede například ověřením dokladu totožnosti předvolané osoby s fotografií.

12 Jaké platí požadavky pro složení přísahy a jaké informace se požadují od dožadujícího soudu, je-li nutné složení přísahy během přímého dokazování podle článku 17?

Podle ustanovení § 269 odst. 2 občanského soudního řádu je účastník řízení před poskytnutím svědeckví složit následující přísahu:

„Já, (jméno), přísahám na svou čest a svědomí, že uvedu celou pravdu o dané věci, aniž bych cokoliv skrýval, přidával nebo měnil.“ Účastník řízení složí přísahu ústně a text přísahy podepíše.

Ustanovení § 36 odst. 1 občanského soudního řádu stanoví, že osoba, která nemluví plynule estonsky, musí přísahu složit v jazyce, který ovládá; ustanovení § 36 odst. 2 stanoví, že daná osoba podepisuje text přísahy v estonštině, přičemž tento text je dané osobě přeložen bezprostředně před tím, než přísahu podepíše.

Druhá věta § 262 odst. 1 soudního řádu stanoví, že před poskytnutím výpovědi je soud povinen svědkovi vysvětlit jeho povinnost mluvit pravdu, stejně jako obsah ustanovení § 256 až 259. Podle ustanovení § 303 odst. 5 soudního řádu se ustanovení upravující výslech svědka uplatní i na výslech znalce. Znalec, který není soudním znalcem nebo úředně uznaným znalcem, musí být před tím, než poskytne výpověď, upozorněn na to, že nesmí vědomě poskytovat nesprávný znalecký posudek, přičemž znalec toto potvrdí tak, že podepíše záznam z jednání nebo text upozornění. Podepsané upozornění se zašle soudu společně se znaleckým posudkem.

13 Existují nějaká opatření, pokud jde o zajištění kontaktní osoby v místě konání videokonference, s níž je dožadující soud ve styku, a osoby, která je v den konání výslechu k dispozici pro obsluhu videokonferenčních zařízení a řešení případných technických problémů?

Ustanovení § 350 odst. 3 občanského soudního řádu stanoví, že v rámci soudního jednání konaného ve formě konference má každý účastník řízení zaručeno právo předkládat návrhy a žádosti a vyjedřovat se k návrhům a žádostem ostatních účastníků řízení a ostatní požadavky na soudní jednání musí být zajištěny technicky spolehlivým způsobem, a to v rámci přenosu obrazového a zvukového záznamu v reálném čase od účastníka řízení, který není přítomen v soudní síni, a naopak.

Každý soud disponuje střediskem tajemníků a pracovníkem IT, který působí jako interní specialista na informační technologie, který zajišťuje funkčnost zařízení pro videokonference a řeší případné technické problémy.

14 Požadují se od dožadujícího soudu nějaké další informace?

Požadované informace jsou uvedeny na formuláři žádosti. Jakékoliv dodatečně vyžadované informace závisí na konkrétních okolnostech každé věci.

Poslední aktualizace: 25/07/2019

Za originální verzi stránky (v jazyce daného členského státu) odpovídá příslušné kontaktní místo Evropské soudní sítě. Překlad pořídily útvary Evropské komise. Je možné, že změny, které v originální verzi případně provedly orgány daného členského státu, nebyly ještě do překladů zapracovány. ESS-O ani Evropská komise neodpovídá ani neručí za informace a data, které tento dokument obsahuje či na které odkazuje. Předpisy v oblasti autorských práv členských států odpovědných za tuto stránku naleznete v právním oznámení.